

Miguel Hernández, un poeta en la memòria - Mediterráneo - 11/02/2018

Miguel Hernández, un poeta en la memòria

La companyia CRIT presenta el dia 16 al
Paranimf un recorregut per la seua vida

Reivindicació. L'obra serveix per enaltir la poesia de Miguel Hernández.

De família humil, Miguel Hernández va haver d'abandonar molt aviat l'escola per posar-se a treballar. Tot i això, el jove nascut a Oriola, va desenvolupar una capacitat per a la poesia gràcies al seu afany lector, concretament de l'obra poètica dels autors clàssics espanyols.

A la dècada dels anys 30, començaria a publicar les seues poesies en revistes com *El Pueblo de Orihuela* o *El Día de Alicante*. Va ser en aquest temps quan viatjaria a Madrid i començaria a col·laborar en diferents publicacions, establint relació amb els poetes de l'època. En aquests anys escriuria els poemes titulats *El silbo vulnerado* i *Imagen de tu huella*, i el més conegut *El Rayo que no cesa*, de 1936, data de l'inici de la Guerra Civil espanyola en què pren part molt activa. Tant és així, que en acabar la contesa bèl·lica intentaria sortir del país sense fortuna, ja que a la frontera amb Portugal el detindrien i condemnarien a una pena de mort que finalment va ser commutada per una pena de trenta anys de presó que no arribaria a complir al morir de tuberculosi el 28 de març de 1942 a la presó d'Alacant.

Malgrat la seua mort, durant la guerra Miguel Hernández va compondre *Viento del pueblo* (1937) i *El hombre acecha* (1938) amb un estil que es va conèixer com «poesia de guerra». I ja a la presó va acabar *Cancionero y romancero de ausencias* (1938-1941), convertint-se en un dels poetes més importants de la literatura espanyola gràcies a una obra en què es troben influències de Garcilaso, Góngora, Quevedo i San Juan de la Cruz.

INSPIRACIÓ

La figura de Miguel Hernández segueix molt present avui. Tant és així, que les obres inspirades en la seua vida i el seu treball, són contínues. Una d'elles és *Miguel Hernández, después del odio*, que presenta a tres actors que recorren el temps i la vida de les per-

sones que, d'alguna manera, van marcar la vida i l'obra del poeta alacantí. A través d'aquesta proposta que presenta la companyia valenciana CRIT, viatge, també, a l'ambient social i cultural de l'Espanya de la seua època en què apareixen més de quinze personatges, entre ells Federico García Lorca o Neruda.

Sota la direcció de Pep Sanchis, la dramaturgia de Daniel Tormo sobre textos del propi Miguel Hernández i la interpretació de Josep Valero, Anna Mari i el mateix Tormo, divendres, 16 de febrer, es representarà al Paranimf de la Universitat Jaume I aquesta obra que, com asseguren des de la companyia, «és un espectacle d'avui per avui que pretén reivindicar la poesia i, en concret, la

Daniel Tormo és
l'autor d'aquesta
obra sobre textos
del propi poeta
d'Oriola

de Miguel Hernández, una de les millors del nostre segle XX».

Aquesta peça resulta sincera, divertida i, sobretot, emotiva, com han pogut comprovar els més de 150 teatres en els quals s'ha representat fins a la data amb el reconeixement de la crítica i el públic. I és que aquest viatge a través de la vida i obra del poeta d'Oriola, d'inici a fi, resulta, si més no, commovedor, gràcies a la feina d'una companyia com CRIT, que des de 2008 porta produint espectacles que aproximen els clàssics de tots els temps al públic d'avui. Espectacles frescos i dinàmics que destaquen per la seua qualitat artística i per la seua bona acollida entre el públic. ■

Sara Llopis